

СМРТ ФАШИЗМУ - СЛОБОДА НАРОДУ!

МЛАДИ БОРАЦ

ГЛАСИЛО
УЈЕДИЊЕНОГ САВЕЗА
АНТИФАШИСТИЧКЕ ОМЛАДИНЕ ЈУГО-
СЛАВИЈЕ.

ГОДИНА I

БРОЈ 3

МАРТ 1944.

ЗАДАЦИ УСАОЈ-а У ДАНИМА СВЕ ЈАЧЕ НАРОДНО-ОСЛОБОДИЛАЧКЕ БОРБЕ

УСАОЈ у овом делу Србије, најпре у јабланичком срезу почео се стварати лета 1943г. Сам почетак стварања имао је карактер претварања НООС-а односно његових одбора у одборе УСАОЈ-а и ликвидирања неправилности и грешака које су биле чешћа појава у раду НООС-а. Са прелазом НООС-а у УСАОЈ ликвидирани су углавном грешке и слабости у раду НООС-а. СКОЈ као најпоследнија антифашистичка организација почео је исправљати свој погрешни однос и став који је имао према НООС-у тиме што је углавном правилно схватио задатке УСАОЈ-а и своју улогу у свом савезу антифашистичке омладине.

Почеле су се стварати и за извесно време створене су у већини села масовне организације УСАОЈ-а од којих нарочито радне чете и писнири. Иако је при стварању ових организација при стварању биле прпустила и грешака оне су се и даље стварале тамо где их није било, њихов број је стално растао тако да је УСАОЈ убрзо стварно постао организација широких маса антифашистичке омладине и као таква имала је важну улогу при мобилисању нових бораца за партизанске одреде и бригаде а нарочито важну улогу имале су ове организације приликом прикупљања материјалне помоћи за борце и снабдевања фронта.

У данашњој етапи народно-ослободилачке борбе када се народно-ослободилачка борба распламсава у свој својој жестини поставља се питање како ће УСАОЈ на овом терену испунити све задатке, који су сада тежи и озбиљнији на путу да би постигао свој главни циљ који је себи поставио на I Конгресу антифашистичке омладине Југославије новембра 1942г., и које слабости и недостатке треба уклонити да би у потпуности одговорио својим задатцима? Како је УСАОЈ у суштини збир организација из антифашистичке омладине: радних чета, културно-просветних одбора, борбених група, пионирских организација, омладинских домова итд. чији претставници сачињавају одбор УСАОЈ-а који руководи радом тих организација у једном селу, то се углавном горње питање односи на ове организације УСАОЈ-а, у првом реду на одборе УСАОЈ-а.

Одбор УСАОЈ-а ствара се зато да руководи радом свих организација у селу. Можемо слободно рећи да од одбора зависи какве ће бити остале организације УСАОЈ-а и какав ће бити њихов рад. Од њега зависи питање да ли ће се рад омладине у селу обављати на ратни начин и хоће ли омладина у селу све своје интересе подређити интересима борбе и фронта.

У последње време кроз све организације УСАОЈ-а осећа се недостатак рада на ратни начин или се у раду уноси мирнодопско расположење, ~~што је~~ Ово потиче углавном од одбора УСАОЈ-а. Крупан недостатак који се осећа мање или више код свих одбора УСАОЈ-а јесте неодржавање редовних састанака. Без редовних састанака одбор УСАОЈ-а не може бити руководство у селу, не може руководити организацијама УСАОЈ-а и он сам не може живети као одбор већ се мора распасти. Због тога се смањује активност осталих организација јер одбор не руководи, не даје потстрека за рад.

Појављује се и једна слабост при стварању УСАОЈ-а, а то је да у одбор не улазе само претставници масовних организација, већ често они изостају и улазе они који нису претставници било које организације УСАОЈ-а. Ова неправилност јесте исто тако главна сметња да одбор постане руководећа организација у селу. Са оваквим слабостима и грешкама јасно је да одбор не може бити радна организација јер такви одбори врло мало раде, због чега и мало знају о раду осталих организација у селу.

Само услед тога што су остале организације препуштене саме себи, што не добијају потстрека за рад које би одбор дао одлукама на свом састанку оне не могу одговорити својим задатцима које им постављају интереси омладине у данашњој борби. Многе од тих организација, напр. радна чета по свом раду не би могле да носе тај назив јер нису у потпуности радне. Радних чета има скоро у сваком селу. Такво је стање било на-

рочито крајем 1943 г., али обзиром на квалитет тих радних чета нарочито важност овде добија питање какве су ове радне чете и како оне уопште живе? Што се тиче живота унутар радне чете осећа њ се недостатак културног и политичког рада. Пре свега радне чете не састају се редовно када би могао да се спроводи културно-забавни и политички рад где би омладина могла да нађе разоноде и културног и просветног подизања, где би се омладина политички израђивала и подизала то ј. упућивала са циљевима народно-ослободилачке борбе и циљевима УСАОЈ-а. Ступа и појава да припадници радних чета мало ~~их~~ знају о значајној улози радних чета у учвршћивању позадине и повезивању са фронтом у народно-ослободилачкој борби. Ови и нима слични недостатци су углавном утрок да се многе радне чете не осећају у селу, да мало раде иако у сваком селу има толико посла да би оне свакодневно могле по нешто да раде. Већина радних чета су с времена на време понешто радиле али оне ни из далека нису искористиле сву могућност да даду све од себе у борби за народно ослобођење и бољу будућност омладине наше земље.

У што бржем отклањању ових недостатака лежи одговор на питање: како унапредити радне чете, повећати њихову активност у раду, како скупити сву омладину у радне чете и крупним корацима поћи ка испуњењу својих главних задатака.

Отклонити ове слабости и недостатке значи спремити се за извршење једног од главних задатака, значи поћи путем да се пружи што већа помоћ и подршка новој народној демократској власти, народно-ослободилачким одборима, значи отклонити један крупан недостатак у погледу испуњења овог задатка.

Нарочито се мало пажње посвећује осталим организацијама УСАОЈ-а којих има у мањем броју. Културно-просветни одбори, хигијенски одбори који замењују санитарске, омладински домови и пионирске чете нису свуда створене а и где постоје мало су активне на свом пољу рада, углавном зато што им је мало пажње поклоњено, што ни све организације нису правилно схватиле своје дужности и значај њиховог рада у позадини. Ни издалека није искористена сва могућност за стварање омладинских дома који су неопходни за омладину свакога села у којима омладина на разним скуповима и састанцима, приредбама и игранкама развија међусобно дружељубље, упознаје се са циљевима народно-ослободилачке борбе и активизира се увиђајући потребу за све већим учешћем у народно-ослободилачкој борби. Омладински дом треба да постане главно и једино збиралиште омладине у селу са својим нарочитим унутрашњим, у духу нар-осл. борбе уређењем. За то постоје све могућности у већини села само их треба искористити.

Чињени су и још увек се чине пропусти у подизању пионирских организација и раду са њима. Одбори УСАОЈ-а врло мало, скоро никако су посвећивали пажње овим младим симпатизерима и љубитељима партизана и нар-осл. борбе. Чак су на многим местима организације ницале саме, на иницијативу самих дечака и њихов рад је углавном њихова самоиницијатива. Љубав коју сви млади другови гаје изражавајући је у свакодневним песмама и поздравима упућеним партизанима, другу Титу, и нар-осл. борби најбољи је доказ колико они осећају дане робовања. Вар ту није могућност да се они прихвате, организују, да се та љубав још више повећа а мржња према непријатељима свих боја још више појача коју треба само искористити? До сада, углавном, одбори су врло мало пружили помоћи овим организацијама.

Срески и општински одбори УСАОЈ-а имају у задатак да одбиљније приђу отклањању ових недостатака. Да пруже што више помоћи сеоским одборима у циљу бржег јачања и осамостајења УСАОЈ-а.

Учинити у најкраће време крај свим ~~вр~~ овим пропустима, ликвидирати грешке и недостатке, код свих организација УСАОЈ-а у првом реду код одбора јесте пре свега задатак свих СКОЈ-евских организација и сваког СКОЈ-евца посебице, јесте задатак свих организација УСАОЈ-а, у данима све јаче народно-ослободилачке борбе.

"Ујединити најшире масе омладине свих наших народа у братски борбени савез и организовати све њене напоре у служби народно-ослободилачког рата и победе над фашизмом. Неуморно и непрекидно мобилисати нове легије младих бораца и слати их на фронт; организовати сав рад ња и напоре омладине на ратни начин, подревити све интересима фронта и победе; организовати сталну и све већу подршку живљ и помоћ новој демократској народној власти у борби за чистоћу и безбедност позадине, за материјално и здравствено снабдевање наше војске; организовати културно-забавни и друштвени живот и физичко васпитање младих у овим тешким али славним данима рата, јесу главни задаци УСАОЈ-а које је пред њега поставио I конгрес антифашистичке омладине Југославије.

Уложимо све снаге да ове задатке испунимо, збијмо и учврстимо редове УСАОЈ-а, повежимо повадину и фронт у један општи непробојни фронт одакле ћемо поћи у победни јуриш против фашистичких освајача и његових помагача, за коначно ослобођење наше земље, и за бољу и срећнију сутрашњицу младе генерације.

ИВА

ВИДАК МИЛОВИЋ

Пао је у дане најстрашнијег фашистичког терора новембра 1942г., на озлоглашеном Нишком губилишту.

Одрастао је у селу Раствовници код Прокупља у кући сиромашне породице. После основне школе почео је да учи кројачки занат који није потпуно изучио.

Неизмерна и ватрена љубав према својој домовини ставила га је у редове народних осветника-партизана, од првих дана фашистичке окупације. Овај неустрашиви омладинец увидео је каква страшна опасност прети омладини наше земље од фашистичких поробљивача, осетио се дужним према свом народу и на јуначки бојни поклич Комунистичке партије Југославије први је из свог краја узео учешћа у светој народно-ослободилачкој борби. Овај пожртвовани борац није знао за умор. Прве бомбе које су борци Јастребачког одреда добили биле су оне које је Видак скупљао и слао. Био је спреман на све капа је у питању народно-ослободилачка борба. Дуге, непреспаване ноћи, многи дани непрекидног и неуморног рада, говоре колико је овај млади јунак био одан борби свога народа. При нападу на непријатељски гарнизон у Прокупљу није било силе која би га задржала иако му је једна нога била неспособна и сметала му у борби.

Приликом најезде бугарске издајничке војске и четника на Пасјачу он се повукао заједно са партизанима. Априла 1942 г. ухваћен је издајом од стране четника и предат Немцима у концентрациони логор у Нишу. О његовом јуначком држању зна цео његов крај и диви се овом младом хероју. Новембра 42г. учинио је последњи покушај заједно са неколико другова да се спасе из 'логора смрти' али је то био и последњи његов јуриш на непријатеља. Митраљески рафал фашистичких зверова разнео је младе груди овог хероја и ишчупао из редова народних осветника још једног борца.

Данас међу нама нема младог јунака Видака, али његова дела и име остаће дуго у срцу његовог народа и његових другова. Он је пао али су остали његови најбољи другови, остали су и никли нови батаљони и бригаде које свете Видака и све пале јунаке у народно-ослободилачкој борби.

Његове стално изговаране речи 'Победа је наша' данас постаје стварност. На терену на коме је он последњи пут стајао стоје сада партизанске бригаде.

ИВА

КРУПНЕ ПРОМЕНЕ У ЖИВОТУ СОВЈЕТСКОГ САВЕЗА

На јануарском заседању Врховног Совјета СССР-а на предлог народног комесара за спољне послове В.М. Молотова донете су између осталог и одлуке о реорганизацији савезних комесаријата народне одбране и спољних послова. Наместо свесавезних народних комесаријата одбране и спољних послова стварају се републикански народни комесаријати. То значи да свака република, чланица Совјетског Савеза, може имати свој народни комесаријат одбране, своју републиканску војску, као и свој народни комесаријат спољних послова, што значи да може ступати у самосталне односе са другим државама света.

Ове одлуке и промене од огромног су значаја не само за сам Совјетски Савез, већ и за све остале народе света.

Стварањем републиканских комесаријата народне одбране, стварањем војске савезних република, даће нове стотине хиљада бораца херојској Црвеној Армији, љубленој војсци свих совјетских народа. На тај начин, Црвена Армија добиће нове снаге за још веће успехе у борби против туђинских освајача, на тај начин убрзаће се још више дан коначног уништења војске фашистичке Немачке.

Стварањем републиканских комесаријата одбране и спољних послова проширују се национална права савезних република. У жеку рата не само да се национална права совјетских република не сужавају већ се она и проширују добијајући самостално руководство најважнијим делатностима једне независне, самосталне државе. То је доказ чврстине и снаге у Совјетском Савезу, доказ поверења једне републике у другу, братства и јединства свих совјетских народа. Сасвим је друга слика у фашистичком табору. У току рата главна фашистичка држава, хитлеровска Немачка, не само да не проширује права својих народа и народа својих 'савезника', него сужава права и слободе не само својих народа, него и народа својих 'савезника', гази њихова национална права, постаје окупатором и тих тобожњих својих савезника.

Али, велики значај ових историских одлука Врховног Совјета СССР-а није само у томе. Велики значај ових промена лежи још и у томе што проширење националних права чланица Совјетског Савеза показује пут свим демократским народима Европе и осталог света како се стицу национална права и независност, у чему се састоји суштина права националног самоопредељења једног народа. На тај начин, поробљени народи ће знати какво право самоопредељења треба да захтевају у току и на крају рата, а не неко делимично право самоопредељења, какво им спремају оне реакционарне клике којима није у интересу да народи стекну пуна национална права.

Ове велике промене у Совјетском Савезу даће још више потстрека нашим јуначким народима за борбу против крволочних фашистичких окупатора и њихових слугу, против оних мрачних и реакционарних сила и избегличке владе које смарају да и после рата задрже старо у Југославији, да задрже национално ропство и неравноправност народа. Ове велике промене даће нашим народима још више снаге и уверења да је пут којим су пошли прави и једини пут: Пут братске слоге и равноправности свих народа Југославије у новој, народној, федеративној слободној Југославији.

Друг Стаљин је 7 новембра 1943 год. рекао да ће Совјетски Савез изаћи из овога рата јачи него што је у њега ушао. Његове генијалне речи се остварују. Доказ томе су и ове историске одлуке Врховног Совјета.

У свим московским листовима објављени су поздрави Врховног Команданта Народно-ослободилачке војске Тита и председника АВНОЈ-а Др. Ивана Рибара упућеног југословенском добровољачком одреду у Совјетском Савезу. Поводом тих поздрава, Московски лист "Правда" пише следећи коментар:

"Имена двојице вођа народно-ослободилачке борбе народа Југославије против немачких освајача, који су упутили апел борцима и командирима југословенских јединица у Совјетском Савезу добро су позната у целом свету. Маршал Јосип Броз-Тито Врховни командант народно-ослободилачке војске јесте талентиран војсковођа и највистинитији организатор те војске која се формирала у тешким офанзивним бојевима коју су јуначки партизани Југославије водили против Хитлеровских окупатора. Маршал Тито, такође је председник комитета националног ослобођења Југославије. Тај комитет образован је као Привремена влада на II скупштини АВНОЈ-а 28-XI-1943г. на територији ослобођеној од немачких освајача у граду Јајцу. На тој истој скупштини АВНОЈ је донео одлуку о претварању АВНОЈ-а у Врховни законодавни и извршни орган Југославије. За председника АВНОЈ-а изабран је по други пут Иван Рибар. Др. Иван Рибар јесте најугледнији политичар и јавни радник у Југославији. Он је београдски адвокат, један од вођа београдске странке, председник бивше Уставотворне скупштине Југославије. У ослободилачкој борби против фашистичких освајача он је изгубио два своја сина. Са именом Ивана Рибара нераздвајно је повезана ослободилачка борба народа Југославије!

О С В Е Т Н И К

Светник сам ја партизан,
У крвавој борби сам.
Ја не жалим храбро смело,
Умријети часно млад.

С партизане зато подох,
Фронт слободе нас зове.
Да светимо погинуле,
Омладинце другове.

Јер ја видим шта је хтео,
Тај фашизам клети сад,
Нашу земљу сву опљачка,
И нанесе свуда глад.

Што јуначки храбро смело,
У борбама падоше.
Не жалећи крви своје,
Млади живот дадоше.

Две домове нам попали,
Родитеље пострења,
Браћу, сестре и рођака,
У тамнице отера,

Кад слободе сунце сине,
И обасја читав крај.
Погледаћу он милине,
Тад ће земља бити рај.

Та кад земља буде таква,
И црвена блисне кита,
Са песницом десном-мојом,
Поздравићу друга Тита.

ПЕРИЦА

С О В Ј Е Т С К А   О М Л А Д И Н А

Када смо чули да је фашизам напао на Совјетски Савез, знали смо да ће у совјетској омладини наћи свог највећег непријатеља. Омладина цватућег социјализма осетила је све благодети совјетског раја и устала је као један да их брани. Она иста омладина која је градила величанствену тешку индустрију и са стахановским хероизмом усавршавала рад није хтела да дело своје крви и зноја преда фашизму. Она је била спремна да пролије потоке крви, али да га сачува својим потомцима. Она омладина која је Совјетски Савез претворила у цватући врт колхозних поља где је напорни рад забезбављала механизованим справама, која је улагала крупне напоре у стахановском прегнућу да се технички и економски подигне ниво сељака, та иста омладина када је крвави Хитлер хтео да је преда у руке белогардејаца и царистичких барака направила је чуда херојства уништавајући веснике ропства.

Омладина која је осетила чаробну светлост величанствених културних тековина човечанства, која је учила и знала више него икоја омладина на свету, којој су били приступачни културни споменици великих умова света, којој се дало да учи, знала је да фашизам понеси мрак и незнање, да монополише културу и просвету за уски круг, знала је то и са жарком љубављу устала у одбрану своје културе, својих домова, својих омладинских културно-просветних организација.

Омладина која се осетила слободном и била васпитана у братству и љубави према другим народима, која је имала као идеал донети исту слободу свој омладини света олушевљено и свесно је устала да брани братску заједницу совјетских народа, братски савез радника, сељака и интелигенције и на делу показали своју љубав и оганост у борби за интересе омладине целог света. Она је за увек сахранила све планове фашиста који су срачунати на кишање братства радника, сељака и интелигенције, на кишање братства совјетских народа.

Поколење Лејина, васпитавано у борби и раду, које је дало све од себе за изградњу Совјетског Савеза, то исто поколење дало је све од себе да се сачува социјалистичка отаџбина. Давало је своју врелу омладинску крв, давало је своје животе без страха и приговора, јер је знало зашто даје. Знало је да ће његова крв омогућити њиховом поколењу да живи као оно. Колико несебичности и пожртвованости у борби и раду се осећа данас код совјетске омладине. Као што је некад олушевљено и прегалачки градило социјализам, сада у измењеним условима борбе, совјетска омладина је показала своју животну способност. Совјетски омладинци су први испрчили груди фашистичкој звери и са гигантским замахом је уништавали у својој племенитој борби. Совјетски омладинци су први показали како може доћи крај фашизму. Невиђени фанатизам, одушевљени хероизам, упорност и борачки полет Црвена Армија је добијала од омладине. Млади авијатичари, тенкисти, пешаци то је она грозна сила која меље фашистичке хорде. То је онај ваљак који незадрживо иле ка Берлину. То су весници пада фашизма, весници слободе поробљених народа, весници онога што омладина пламено осећа у свом срцу—уништити фашизам.

Совјетски омладинци у партизанским одредима, то је грозна сила за немачке пацове у позадини. Ужасан страх, дрхтање, и на крају уништење, то је оно што омладинци-партизани дају својим фашистичким поробљивачима као одговор.

Совјетска омладина, то је снага совјетске позадине, то је сила која неограничено снабдева Црвену Армију свим потребама, Совјетско младо поколење, то је данас поколење које носи дужности старијих другова.

Силан размах ратне индустрије, веће расцветавање колхоза, прецизан транспорт, то су дела омладине, и поред свега тога то младо поколење се учи и образује.

Совјетска омладина то је темељ снаге целе омладине света. Она је пример како се треба борити како треба радити, она је залога да ће сва омладина света побити оно што жели и зашто се бори.

Јуначки Комсомол, дело Лењина и Стаљина, авангарда омладине часно и поштено је извршила дело организације и руковођења омладином, показао прво совјетској а онда осталој омладини света како се треба борити.

Младо поколење Југославије, то је ученик совјетског поколења. Данас се у јеку заједничке борбе против фашизма ствара словенско братство савјетске и југословенске омладине и спаја се у неразлучиви савез. Борити се и даље, дати све за уништење фашизма—ето чему нас учи совјетска омладина.

ЖИКА

МАТЕРИЈАЛНА ПОМОЋ АНТИФАШИСТИЧКЕ
ОМЛАДИНЕ ЛЕСКОВАЧКОГ ОКРУГА ПАРТИЗАНА
НИМА У ТОКУ ЗАДЊИХ ЧЕТИРИ (4) МЕСЕЦА.

570.325 динара, 760 пари чарапа, 118 пуловера, 28 капута, 47 панталона, 30 кошуља, 30 пари гаћа, 10 цемпера, 197 пешкира, 100 пари опанака, 30 прслука, 404 пари рукавица, 29 метара платна, 143 калупа сапуна, 65 шалова, 4 грудњака, 3 мараме, 1 732 кгр. пшенице, 600 кгр. кукуруза, 856 кгр. кромпира, 308 кгр. пасуља, 44 кгр. лувана, 24 кгр. масти, 22 кгр. лука, 104 кгр. пекмева, 300 кгр. прохја, 130 кгр. воћа, 25 кгр. вуне, 32 капе, 35 капуљача и наушњак, 6 пушак са 1240 метака, 1 машингевер са 60 метака.

У ЛЕСКОВАЧКОМ ОКРУГУ ИМА 6.500 ОМЛАДИНАЦА И ОМЛАДИНИ ОРГАНИ-
ЗОВАНИХ У РАЗНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА УСАОЈ-а.

ЕНГЛЕСКИ ОФИЦИРИ О ПОРОДИЧНОМ ЖИВОТУ У СОВЈЕТСКОМ САВЕЗУ

Обих дана лондонски радио донео је један интервју са енглеским официрима о њиховим утисцима у Совјетском Савезу.

На питање спикера да ли у социјалистичком поретку има породични живот, он је рекао:

"Наравна ствар, ја мислим да не постоји ниједна друга земља у којој би родитељи тако јак волели своју децу као родитељи у Русији. Ако би видели како матери грле и љубе децу пошто се врате са рада у забавишту рекли би да је немогућа већа љубав. Мој стан је био преко пута децјег забавишта и ја сам сваки дан био сведок такве сцене како су се деца и родитељи радосно састајали. Спријетељио сам се са породицом у којој је било четири кћери, којима је отац умро пре четири године. Најмлађа кћер ми је причала да је њен отац био најбољи отац на свету. Она ми је причала дивне епизоде из њиховог породичног живота, о шетњама са оцем по парку, о играчкама које им је отац куповао, о томе како их је водио у bioscop и много других разних ствари. Енглески официр завршио је интервју овим речима:

"Није истина да у Русији не постоји породични живот. Породица јесте кичма Русије

МЛАДЕ СЕЛАНКЕ И НАРОДНО-ОСЛОБОДИЛАЧКА БОРБА

Много тегоба и патњи проживеле су сељанке. Држава у којој смо живели пре рата није водила рачуна о животу народа. Много голих и босих, много гладних и бевних, много неписмених и непросвешћених—то је била слика нашег народа до рата. Предратна Југославија је била земља неправде и неправде. У једној таквој средини расла је и развијала се млада сељанка која је свакодневно трпела утицај тога друштва и стрпљиво подносила неправде осећајући да је такав живот несносан.

Живот сељанке може се назвати животом робиње. Од ране зоре на дуго у ноћ радила је млада сељанка без ошмира. Имала је много послова који су се, немајући средстава, морали свршавати на примитиван начин а то је изискивало много труда. У пролеће, када настају пољски радови, ради сељанка и њих: оре, копа, жње исто као и мушкарац а када дође кући чекају је нови послови—ту је стока коју треба намирити, ту су млађе браћа и сестре које мајка нема времена да намири, ту је кућа која треба да се уреди.

Непросвешћеност која се највише осећала на селу у највећој мери погађала је сељанке. И младе сељанке, жељне знања, волеле су и цениле школу—али врата просвете, нарочито за сеоске девојке, била су затворена. Ни нису учили да чита и пише, гонили су је да ради и робује кући и друштву.

У таквом стању затекао је рат младе сељачке девојке. За њих је настао така још тежи живот. Сваки дан је гледала млада сељанка жуте гаљове у униформи или без ње, како јој односе храну, стоку, дарове, свводе породицу и пале кров над главом. Сваким даном гњав се повећавао. Била је притешњена, вечито у страху, јер—то су погани фашисти... Понекад, кад јој већ прекипи зажели се чак и презрете "слободе". Доста је плачке фашиста, доста крвава и одвођења на кулук, доста смо се нагледали рушевина и намиривали пљевина. Још понајвише младе сељанке жељне су слободе.

И сељанке Јабланице, Топлиће, Црне Траве и других крајева дигле су се у борбу. Има их у партизанским редовима, а које се не боре с пушком у руци, организоване у позатини, помажу народну борбу. Омладинска антифашистичка организација, УСАОЈ, окупила је сву поштenu омладину, па према томе и сеоске омладинке, у редовина народно-ослободилачке борбе. Ради женска омладинска радна чета, спрема партизанима топло одело, ради а песма се далеко чује. То је глас слободе који се чује из најширих народних маса. И најмлађе омладинке, пионирке, павеју партизанске песме и уче се како да поздраве партизана са "Смрт фашизму". По омладинским домовима сакупљена омладина изграђује јединство и борбеност. И у тим поносним данима борбе ради се на просвећивању наше омладине. У томе је најпреча помоћ женској сеоској омладини. Још у току борбе младе сељанке наокнађују недостатак предратног друштва. Стварају се течајеви за неписмене девојке, за неписмене младе сељанке.

И млада сељанка која се данас бори и улаже све од себе за победу данашње народно-ослободилачке борбе заслужује да ужива плодове ближе победе.

НАДА

У ЦРНОГОРСКИМ ПАРТИЗАНСКИМ БРИГАДАМА ИМА ПРЕКО 50 ЖЕНА И ДЕВОЈАКА КОЈЕ СУ ПОДОФИЦИРИ И ОФИЦИРИ НАРОДНО-ОСЛОБОДИЛАЧКЕ ВОЈСКЕ!

ОМЛАДИНКЕ СТУПАЈТЕ СМЕЛО У ПАРТИЗАНСКЕ ОДРЕДЕ!

В Е С Т И

- 14 јануара испод Јастрепца формирана је III Јуж-Мор. народно-ослободилачка бригада. У њој постоји омладински батаљон.
- 16 јануара испод Радана формирана је IV Јуж-Мор. бригада. И у њој постоји омладински батаљон.
- 4 фебруара у Лужници, формирана је V Јуж-Мор бригада. Први (I) батаљон бригаде је омладински батаљон.

ПОЗИВАМО ОМЛАДИНСКЕ БАТАЉОНЕ ИЗ III, II, IV и V Јужно-Моравске бригаде НА ТАКМИЧЕЊЕ У УНИШТАВАЊУ ЖИВЕ СИЛЕ И ТЕХНИКЕ НЕПРИЈАТЕЉА.
БОРЦИ ОМЛАДИНСКИХ БАТАЉОНА! ПРИКУПЉАЈТЕ ТАЧНЕ ПОДАТКЕ О БРОЈУ УНИШТЕНОГ НЕПРИЈАТЕЉА И ПЛЕНУ И ИЗВЕШТАВАЈТЕ "МЛАДИ БОРАЦ"!

Д О Б Р И Ч К А О М Л А Д И Н А С Е С В Е Т И . . . . .

Једног дана кренуше два немачка разбојника, у село Војчинце, крај Топлице. Весели што ће и сада без муке напунити корпу са јајима и сиром. Радоваху се ове две дахије фашистичког кова што ће српска раја послушно давати све што им се затражи. И не слутећи да су се овог пута преварили у рачуну уђоше у село и почеше свој добро увежбани посло. Почеше претставници хитлеровог "новог поретка" да уче Србе како се ствара "нова Европа."

Два ватрена родољубива омладинца одлучише да сачекају ове разбојнике и да се заувек обрачунају са њима. Све се одиграло великом брзином. Један од ова два млада јунака, који се звао Чеда, видевши да је један Немац већ био близу, прикраде се до једног плота и ту са ножем у руци сачека да му се Немац приближи. И кад "Фриц" хтеде да пређе плот, челична рука добричког омладинца ухвати га за пушку и први ударац ножем наговести да се то омладина свети. Немац покуша да скине пушку али се млади осветник чврсто држао за физички јачег противника и са новим ударцима доследно завршавао свој задатак. Други омладинац са једним метком из пушке помогао је свом другу да савлада рањеног Немца. Са заплењеном пушком и муницијом одоше два храбра омладинца пуни уверења да иста судбина чека цео хитлеровски "нови поредак" у Европи.

ИВА

У II Јужно-Моравској партизанској бригади има око 15 младих сељанки које су већ преко годину и по дана борци с пушком у руци. Оне ни мало у храбрости и у другим дужностима не изостају од својих другова. Једна од њих је заменик полит-кома чете.

Друг С. је требао да пређе на Божић хитно преко Мораве. Препливавши Мораву стигао је на време.

Један пионир кад је видео да им Немац хвата кокошке плане и потрчи мајци говорећи: "Дај ми секиру да га исечем, најбољу нам кокошку однесе мајку му његову!".

Мајка је једва успела да умири свог сина бојећи се да га Немци не убију.

П Р В А Б О Р Б А III Б Р И Г А Д Е
.....

Трећа бригада је основана 14 јануара 44 г. Неколико дана после оснивања, непријатељ је на својој кожи осетио њено постојање.

Бригада се спуштала на железничку пругу и вршила узнемиравање Бугара у караулама. Њен задатак је био, не да ликвидирају страже у караули, већ да извуку главне бугарске снаге из Прокупља. Зато се нису после узнемиравања повукли, већ посели брдо Умац код ~~де~~ села Патолића, одакле су могли да контролишу друм, којим би могли бугарски камиони да прођу. И стварно око 4 часова ујутру пошла су четири бугарска камиона државним друмом поред База, да извиде резултате синоћне борбе. Ишли су слободно, не слутећи да су партизани близу. Мислили су да су се они одавно повукли. Кад су се приближили поседнутом положају партизани отворе ватру из пушача и митраљеза на камионе. Бугари брзо поскакаше из камиона у јарке околне друма и прихватише борбу. Борба се водила неколико часова на истим положајима. Штаб бригаде, знајући да Бугарима може брзо стићи помоћ, нареди јуриш. Ватра за тренутак преста. Затим постаде још жешћа и кроз ваздух се проломи громогласно "Ура-а" из стотине грла, и партизани пређоше у јуриш. Напред је ишао омладински батаљон. Бугари чувши ово страшно "Ура", изгубише смелост, све их обузе панични страх, напустише положаје и почеше да беже према Топлици. Партизани још јаче појурише за њима. Један део се за трен ока нађе код камиона, брзо им скидоше туму и друге корисне делове, а онда се на три места појави дим и пламен. То три камиона горе. За то време друга група је гонила потученог непријатеља. Неке су хватали, друге убијали, неки се сами предавали, а неки су тражили спаса у бекству, газили Топлицу, и сакривали се по Џбуњу и Ђуковачким кућама. Наши су их у стопу гонили. Купили су побацано оружје, узимали плен и са песмом се враћали натраг. Нису се хтели задржавати дуже—задатак су извршили. Преко 30 мртвих Бугара је остало на бојишту. Заплењено је доста ратног материјала. Цео Бугарски гарнизом у Прокупљу је био узнемирен. Сва војака је послата у помоћ. Чак су и Ниш узнемирили, и упутили два бугарска авиона да казне партизана. Помоћ им је касно стигла. На положају су нашли само своје мртве и рањене а авиони су кружили изнад села, бацали без плана бомбе, по голим брдима, бомбардовали мирна села и митралирали ~~хуке~~ невинне људе, спуштали су се врло ниско. Све су то гледали наши партизани. Такву дрскост нису могли да отрпе—и један омладинца пушкомитраљезац опали један рафал на авион. Овај се брзо окрену пође одмах натраг, али се не одржа дуго у ваздуху већ се сруши. Био је оштећен. Три пилота су била у њему, један је погинуо, а два рањена, међу њима и један мајор. "Мали су им били губитци јутрос, па им сад ево и овај" задовољно рече пушкомитраљезац.

СТАНКО

Један пионир је чувао овце у шуми, наиђу Бугари и он поче да бежи. Бугари почеше да вичу за њим да стане али он настави да бежи вичући "Нећу да вам се предам"

Пошто су пуцали за њим он је покривајући главу својим капутом—побегао.

Ж И В Е Л И   Н А Ш И   М А Л И   П И О Н И Р И !

Р Е З Е Р В И   О М Л А Д И Н Е
.....

Све најбоље од вас што је: цвет и срце омладине
Партизански рат војује скоро биће три године.

Давно момци оставише прела, цуре и игранке
Свадбу, сабор и недељне утакмице и састанке,

И без топле, чисте неге, без одмора и без сана,
Илишени све радости из живота мирних дана,

За слободу, за огњиште, за ту кућу вашу гину,
А ви кући још седите, све у корист душманину!

Браћо, зар још не чујете од кад патње рода зову
Паљевине, многе раке... многе душе у окову?

Ил победу не видите где се ближи нашој страни?
Доћ' ће сваки своме селу, кући својој-партизани.

Биће тада разговора где су груди челичили...
А шта ћете ви за себе да кажете где сте били?

Зар да други усред рата мирно стаје за нас ствара?
Не! Већ устај док је време, омладино, листом драга!
Сједини се с друговима, непробојна буди снага!

Јер свима је крвник један, ропство једно све нас дави,
Потреба је свима једна и слобода да се јави.

Ко Старина Новак носи осветљивост рода свога,
Ко велики Леџин правду свега света поштенога!

Сложна буди, напред пођи као лава усијана,
Избављај се од фатизма и чељусти свих тирјана!

И домаћих издајника, што нам повест златних слова
Нагризоше са мрљама грозна срама и отрова!

РАДОЈЕ ДРАГУТИНОВИЋ

У Д А Н А Ш Њ О Ј   Б О Р Б И   У К О Ј О Ј   Ј Е Д А Н
Д Е О   Н А Р О Д А   Ж Р Т В У Ј Е   С В Е   З А   О П Ш Т У
С Т В А Р   Н Е   М О Ж Е   Б И Т И   Н Е У Т Р А Л А Ц А

И Њ И Х Г О Н Е...

У нашем округу окупатори су Бугари. Захваљујући ослободилачкој борби наших партизана створена је слободна територија Црне Траке и Лужнице, на којој се осећа нови живот: народ је радостан весео... школе, рад, омладински домови, песме, све је олакшало...

У тој општој народној радости пионери су пресрећни. Без својих дрвених пушака не иду ни на спавање.

Једном је била "смотра" свих пионирских чета из једне општине, на којој су они показали све што су знали: клекни, нишани, пали... у стрелце... остав. Командир најбоље пионирске чете добио је "Валтер" 6,35 и неколико метака, кога је одмах пробао.

Радости пионира није било краја...

Но и Бугари су о овоме сазнали.

Упавши једном у нашу слободну територију питали су у првој махали: "Каде је кшта на командира на омладинската рота-на Рају Станоева. Није ште го застрелиме".

Али предвиђајући опасност командир пионира, мали Раја, се је "повукао" са партизанима носећи поносно свој "Валтер", расклапајући га пред свима, објашњавајући како се пуни, празни, рукује....

БЕРА

П И О Н И Р Р А К А

Мали Рака, хих пионир из Брестовца за време реакције непријатеља и издајника, бежао је, и у свом бежању наиђе на непријатеља.

Том приликом мали Рака је рањен на три места, али је опет успео да избегне. Стално је мислио о томе како ће се осветити непријатељу за нанете му ране и реши се да се пребаци у позадину. У свом пребацивању наиђе на непријатељски телефон, и стао размишљати чиме да прекине везу. Немајући при себи ништа узе два камена и тако на четири места прекине жицу и понесе је даље. Када је наишао међу својим старијим друговима поздравио их је песницом са "Смрт фашизму" сав радостан што се осветио непријатељу.

Другови су га похвалили за храбро држање и почињену штету непријатељу. На то им је мали Рака одговорио: "Другови да сам имао оружје нанео би још веће штете" а тада замоли другове да га пренесу до његове куће.

Сала су малом Раки ране већ заздравеле и одмах је наставио рад у својој пионирској чети. Његови другови га стално запитују о његовим доживљајима, мали им Рако прича, а они се поносе њиме.

НАД Е

У Ш П О А

А Ц А Ц А Ц

БОЈА